

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 271. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387081360/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

før Bruden kom og keg derud – og det var Mortens Sessel –
hun slog sine Hænder mod sine Laar alt med saa stor en Rædsel.

«Aa, Herregud! hvad ser jeg nu! det er jo Per, der staar.
Aa, Per, jeg ventede efter dig i samfulde elleve Aar.
Min Fader og Moder er begge døde – hvi skulde jeg gaa fra
Gaarden?
du kom jo ikke – du skrev jo ikke – nu er jeg gift med Søren.»

«Hvad skulde jeg skrive med, Sesselil? min højre Arm er henne;
og før, i Krig og fremmed Land, jeg kunde jo ingen sende.
Jeg er en Krøbling, det ser du vel, og intet Menneske nyttig –
Gud give det, jeg maatte snart herfra til Graven flytte!»

«Giv dig tilfreds!» sagde hun, »du skal slet ikke sukke for Brød.
Saalænge vi andre har et Korn, da skal du ikke lide Nød!
Du kan jo blive, som du har været i gammel Tid, i Gaarden!
Kom ind og sæt dig ved vort Bord! saa kan vi snakke med Søren!»

Se nu er jeg en gammel Karl og gaar og vogter Faar;
jeg faar min Føde og Klædemon i Morten Jensens Gaard.
Jeg flytter Køer, jeg flytter Heste, og Smaatøj ser jeg efter,
og somme tider paa min venstre Arm jeg bærer Sessels Datter.»

Da nu denne her Vise om den enarmede Soldat var ude, saa tog Ole
Vistisen fat igen og sagde: »Jeg skal endda beskrive jer, hvordan det
gik mig det Aar, jeg tjente derovre i København. Jeg har endnu gemt
det Brev, jeg skrev hjem, og nu vil jeg læse det for jer:

«Nu er jeg da bleven Kusk hos en Brandinspektør, og hvis I saa
mig nu, kunde jeg redelig rædde jer hen, for naar jeg sidder paa Buk-
ken, ser jeg ud som en Bjørn, for jeg har et Uldenskjørt af bare Ræve-
skind og en laadden Kabuds med en Rævehale i Nakken. Den naadi-
ge Frue sagde først, at det skulde været en Ræverumpe; men saa sag-
de jeg: »Nej, ellers mange Tak, det passer jeg ikke om.»

Det værste, jeg havde her, det første jeg kom her, var ellers at for-
staa deres Snak; den naadige Frue var ren tysk i sin Tale. En Svinesteg